

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 738/05
02.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića, Gorana Čavline i Dragana Jocića, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 9. stav 3. OKZ, koga brani AB, advokat, odlučujući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru K. broj 29/03 od 9.10.2003. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP dana 2. juna 2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Zaječaru K. broj 29/03 od 9. oktobra 2003. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oglašen je krivim optuženi AA zbog krivičnog dela ubistva u prekoračenju granica nužne odbrane iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 9. stav 3. OKZ i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci u koju je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 8. aprila 2001. do 9. oktobra 2003. godine. Optuženi je obavezan na plaćanje paušala u iznosu od 3.000,00 dinara, troškova krivičnog postupka u iznosu od 84.457,79 dinara i oštećeni su sa imovinsko-pravnim zahtevom upućeni na parnicu.

Istom presudom, odbijen je predlog da se prema optuženom izrekne mera bezbednosti obaveznog psihijatrijskog lečenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi iz člana 63. OKZ.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i predloženo je, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, ili pak da se ista preinači i optuženi oslobodi od optužbe. U žalbi je dat predlog, da se branilac obavesti o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. broj 879/05 od 10.5.2005. godine je predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u odsutnosti uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, razmotrio je spise predmeta zajedno sa prvostepenom presudom i nakon ocene navoda i predloga iz žalbe i pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona, na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovana je žalba branioca zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i isticanje, da obrazloženje presude ne sadrži dovoljne razloge za umišljajno lišenje života oštećenog.

Po nalaženju Vrhovnog suda, izreka presude je jasna, razumljiva, sadrži odlučne činjenice za postojanje krivičnog dela, za koje je optuženi oglašen krivim, a obrazloženje presude takođe ne sadrži protivrečnosti, niti druge nedostatke koje bi je činile manjkavom u smislu citiranih zakonskih odredbi, a to se odnosi i na razloge na datu pravnu ocenu dela.

Činjenično stanje presude je pravilno i potpuno utvrđeno, da je kritične večeri, optuženi u kući oštećenog sa umišljajem lišio života PP, u prekoračenju granica nužne odbrane usled jake razdraženosti izazvane neočekivanim napadom od strane pokojnog oštećenog, te kada je oštećeni držeći nož krenuo prema njemu isti je istrgao iz ruke oštećenog, gurnuo ga, usled čega je oštećeni udario glavom u vrata, zatim pao, optuženi prišao oštećenom i rukom pritiskivao glavu pokojnog oštećenog preko ivice šerpe, onemogućivši disanje, nakon čega je nastupila smrt pokojnika.

Neosnovano se u žalbi branioca osporavaju utvrđene činjenice u vezi radnji optuženog, kada je pritiskivao glavu i vrat oštećenog na šerpu, jer pomenute činjenice nisu utvrđene samo iz odbrane optuženog date u istrazi, već i iz materijalnih dokaza, i datog nalaza i mišljenja veštaka, koji je nakon obdukcije eshumiranog leša utvrdio između ostalog i povrede – krvne podlive tkiva vrata, oko i ispod korena jezika i veštak je takođe dao mišljenje, da je direktan uzrok smrti pritisak na vrat koji je uticao na suženje disajnog puta i kontuzija mozga.

U vezi sa napred navedenim činjenicama, pravilno je prvostepeni sud ocenio i iskaz svedoka SS, iz kojeg proizlazi, da je optuženi nekoliko dana nakon izvršenog krivičnog dela, zapretio pomenutom svedoku, da će i njegovu glavu da nabije u žice, kao što je nabio glavu pokojnom PP u lavor.

Odlučne činjenice u vezi prekoračenja granica nužne odbrane, kod optuženog prvostepeni sud je takođe pravilno i potpuno utvrdio, pokojni oštećeni je bio star čovek, fizički mnogo slabiji od optuženog, optuženi je od nasrtanja nožem pretrpeo samo laku telesnu povredu, pa za odbijanje napada od strane oštećenog, nije bilo neophodno, da optuženi primeni onu silu i one radnje, koje su pravilno utvrđene u činjeničnom stanju presude.

Stanje jake razdraženosti kod optuženog je takođe pravilno i potpuno utvrđeno, pa se neosnovano u žalbi branioca ukazuje, da usled takvog psihičkog stanja optuženog nisu postojali zakonski elementi krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, kada je radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo ubistva u prekoračenju granica nužne odbrane iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 9. stav 3. OKZ. O izvršenoj pravnoj oceni dela sud je dao razloge, koje u potpunosti prihvata i ovaj sud, pa je neosnovana izjavljena žalba branioca zbog povrede krivičnog zakona, kao i predlog za preinačenjem presude u pravcu oslobađanja optuženog od optužbe.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o kazni povodom izjavljene žalbe u smislu člana 378. ZKP, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne.

Pravilno su utvrđene kao olakšavajuće okolnosti, da optuženi ranije nije osuđivan, da je porodičan, otac mlđb. deteta, i uz primenu odredaba člana 9. OKZ pravilno je izrečena kazna zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci.

Pomenuta utvrđena kazna je po nalaženju Vrhovnog suda nužna i neophodna mera, da se prema optuženom

postigne svrha kažnjavanja predviđena članom 5. i članom 33. OKZ, i pomenuta svrha ne bila postignuta blažom krivičnom sankcijom, pa je žalba branioca i zbog odluke o kazni neosnovana.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Mićunović, s.r.

Za tačnost otpravka

OK